

סדר הלימוד לפ"ו בשבט

פ"ו בשבט התשע"ב

אמת וצדק

הקדמה

א יום ט"ו בשבט אף כי הוא מימי השובבי"ם אין בו העניית כי הוא ראש השנה לפירות האילן, ובתקון המעשה אשר יעשה היום על הפירות בו נעשה תקון צדיק חי העולמים בסוד הנזכר בזוהר בראשית, ביומא תליתאה עבדא ארעא איבין מחילא דהאי צדיק דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ וגו' עץ פרי דא עץ הדעת טוב ורע דאיהו עביד איבין ופירין עושה פרי דא צדיק יסוד דעלמא כו'.

ונסף גם הוא כי בשפר התקון הלז מעוות לו יוכל לתקון את פגם הברית אשר לא נאמנה בבריתו, והיה בעשותו התקון לעץ פרי מחץ מכתו ירפא בפגם הצדיק עושה פרי בצרוף סגולת הימים ההם הנזכרים ונעשים לתקון פגם הברית.

ב ואבי ראה גם ראה נועם שיה סוד לשון הזהב אשר בחכמה דברו לאמר, ראש השנה לפירות האילן ולא אמרו לפירות האילנות, רמזו בחכמתם לאילנא קדישא אילנא דחיי וכמו שביארזו גורי האר"י שכן אילן בגימטריא יאהדונה"י כמו שבא במכתבם בביאור מאמר הזוהר פרשת אחרי מות, ההוא אילנא רבא ותקיפא וכו' אילנא דנטע שורשוי באינון חיים ע"ש, וכן בכתבי רבינו הקדוש האר"י אילן במלואו גימטריא י"ב צירופי הוי"ו"ת רמז על הת"ת אילנא דחיי שכולל בו י"ב צירופי הוי"ו"ת כמו שאמרו בפרשת בשלה, תריסר תחומין וכו' סליקו באילנא קדישא רבא, וכן עוד שם במאמר ויבאו אלימה וכו' ואתתקף אילנא קדישא ביי"ב תחומין וכו'.

והענין כי כמו שהיום ראש השנה לפירות האילן לענין המעשרות דחשבינן להו שנה מט"ו בשבט דהואיל וירדו רוב גשמי שנה ועלה השרף באילנות ונמצאו פירות חונטים מעתה, כן דוגמתו למעלה ראש השנה לפירות האילן העליון להשפיע את שפעו הקדוש לפירותיו הם הם העולמות אשר מהם ישתלשל וירד פה למטה באילנות ועל משטרם, ומעשה ידינו כוננהו בכח סגולת התקון הזה הנעשה בעצם היום הזה בכח הברכות ואשר ילוה אליהם הגות סוד שורשן התעוררנה בקומתם ועבינום למעלה.

ג ומנהג טוב להולכים בתמים להרבות בפירות בעצם היום הזה ולומר דברי שירות ותשבחות עליהן כאשר הנהגתי לכל החברים אשר עמדי, ועם מי בדברי כתבי הרב זלח"ה לא נמצא מנהג זה מכל מקום לדעתי תקון נפלא הוא בנגלה ובנסתר.

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

ואשר להיות כבר הודענו בכמה מקומות כי יש בכח הדבור להיות מעורר כח מדות העליונות להאירן באור מופלא יתר גדול מאד להשפיע שפע רצון ברכה ונדבה בכל העולמות, על כן נכון להגות לפני אכילת כל פרי ופרי בסוד שורשו הבא בספר הזוהר ובתקונים בקצת מהם לעורר שרשיהן למעלה.

ומזרי ז"ל היה אומר לכזין באכילת פירותיהן לתקון חטא אדם הראשון אשר חטא בפירות האילן, כי אף כי כל ימי שנה כל כוונותינו לתקון זה מכל מקום חביבה מצוה בשעתה זה היום תחלה וראש לפירות האילן.

ד כי הנה הובא בירושלמי פרק עשרה יוחסין ז"ל, ישמעו עניים וישמחו אמר ר' איבון עתיד אדם לתת דין וחשבון על שראה מיני מגדים ולא אכל, רבי אלעזר הוזהר מצמצם פריטי למיכל בהון מכל מילי חדש ע"ב.

וטעם הדבר שכשם שהנהגה מן העולם הזה בלא ברכה נקרא גולן מפני שעל ידי הברכה גורם להמשיך שפע עליון על ידי כח הברכות והשר הממונה על אותו הפרי הוא מתמלא משפע זה כדי לגדל הפרי שנית, ולכן הנהגה בלא ברכה גולן הוי כי אכל הבריה שהרוחניות היה שורה בה וכילה ומנע כח ההוא מן העולם והיה ראוי לו להמשיך ברכה מלמעלה, והכח הממונה על זה בטל וריק מאותו השפע שהיה בידו ולכן נקרא גולן.

ה וגם אמר כאילו גזול אביו ואמו, כי האוכל בכוונת הברכה של ברכת הנהנין מתקן ניצוצי נשמתו והניצוצות הנוגעים בנשמת אביו ואמו בסוד והוצאתי את בלעו מפיו כטעם חיל בלע ויקאנו, ואם נהנה בלא ברכה הוא כאילו גזול אביו ואמו מניצוצות השייכות לנשמתם והוא חבר לאיש משחית לפי שכל כוונת המשחית לגזול ניצוצות ולקולטם ולא להחזירם אל הקדושה, אשר זהו סוד כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יהיה האדם שהיא סוד הברכה המוציאה מהטומאה להקדושה ונבררת על ידי פי ה' בלעיסת ל"ב שינים אשר המה לעומת ל"ב פעמים אלהים הנאמרים במעשה בראשית כמו שביארנו בארוכה בתקון הסעודה בחלק הקודם ע"ש.

ו ועונשים הללו גם המה ישגן למי שרואה מיני פירות ומגדים ומצטמק ורע לו ולא אכל ומנע טוב מבעליו ולא בירך עליהם, אשר הכח הממונה עליהן בטל וריק מצדו משפע עליון הבא על ידי הברכה, ואף גם גזול אביו ואמו כי הואיל ולא אכל מהן לא הוציא ניצוצות דשייכי לנשמתם כאמור, ועל כן מטעם זה ר' אלעזר הוזהר מצמצם בפריטי למיכל

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

בהון כל מיני פירות חדשות להרבות ברכות ולעשות התקון תכף ומיד ושלא להחמיץ המצוה, ולתקון הדבר הזה יאותה לנו בעצם היום הזה לאכול כל מיני פירות ולברך עליהן בכוונה זו כי חביבה מצוה בשעתה.

י ובוזהר פרשת שמות דף ט"ו ז"ל, אמר ר' יהודה מאי דכתיב גם את זה לעומת זה עשה האלֹהים כגזונא דרקיעא עבד קודשא בריך הוא בארעא וכולהו רמיזא למה דלעילא דכד הוה חמי רבי אבא חד אילנא דאיביה אתעביד עופא דפרה מניה הוה בכי ואמר אי הווי ידעין בני נשא למאי רמיזאן וכו' דאמר ר' יוסי אילנין אינון דאתחזי מינהון חכמתא כגון חרובא דקל פסתוקא וכדומה לון מולחו בחד רתיבא אתרכבו כל אינון דעבדין פירין ואינון רברבין בר מתפוחים הוא חדא אינון בר משבילין כו' דכל חד מאינון זוטרי בר מאזובא מאימא חדא אתילידו כל עשבין דארעא דאתמני עליהון רברבין תקיפין בשמיא כל חד וחד הוא בלחודוי כגזונא דלעילא וכו'.

הנה משם תבונן כי אף על גב שהבורא יתברך שם משטרז בארץ ועל כל אחד מלאך ממונה עליו מכל מקום העיקר של כל אחד ואחד נאחו במדות העליונות וכמו שאמרו שם בזהר זה לשונו, מאי דכתיב אל גינת אגוז ירדתי אמר ליה תא חזי האי גנתא נפקא מעדן ודא היא שכינתא אגוז דא היא רתיבא קדישא דאינון ארבע רישין דנהרין ומתפרשין מגנתא כהאי אגוזא וכו', אשר ממנו נקח כי בכל עשב יהיה מותר מחברו בשורש שלו למעלה.

ח ומהר"ז זלה"ה ביאר שיש שלשים מיני פירות האילן, ובעולם הבריאה עשרה מהן לעומת עשר ספירות שלה ומפני שהם רחוקים מן הטומאה וקרובים לאצילות אין להן קליפה לא בפנים ולא בחוץ ונאכלין כמו שהן ואלו הן, ענבים תאנים תפוחים אתרוגים לימוני"ם אגסים הבושים תותים שורב"אש חרובין.

ועשרה מיני פירות הם בעולם היצירה והן סוד עשר ספירות היצירה שהם בנונים בין עולם הבריאה ובין עולם העשיה שאינן קרובות לטומאה כמו עולם העשיה ולא רחוקים כמו עולם הבריאה ולכן גרעיני הזרע בתוך הפרי אינו נאכל לפי שאינן רכים כגרעינים שבתוך הפירות דבריאה ואלו הן, זיתים תמרים גודגניות שופאי"פ"אש פרישקו"ש זירגוא"לאש משמיש"ש גינדא"ש אקאאני"ש נישפ"ולאש.

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

ועוד עשרה מיני פירות יש בעולם העשייה לעומת עשר ספירות שלה ולכן נאכל מה שבפנים ונזרק מה שבחוץ שקליפת הפרי היא מחיצה בינו ובין עולם התמורות כדי שלא יקבל טומאה וז"ס היצר הרע והקליפה דבוקה בנפש ואלו הן, רמונים אגוזים שקדים ערמונים לוזים הנקרא אלב"יאנאש אלונים הנקרא אלבי"וטאש בלע"ז פריסין פניוני"ש פסת"וקיש מאוזוי"ז.

והנה העשרה מיני פירות דבריאה נתברר מהם כל הפסולת ונשארו כולן טוב ואילן סרק הוא להפך שהוא הכל רע שהכל הוא קליפה, וכנגד עשרה מיני פירות דיצירה שהמוח מלבר והקליפה מבפנים שהוא הגרעין שבתוכם כנגד זה בקליפה כשנצוץ הקדושה שנפל הוא גדול ולא יכלה הקליפה לסבול כל אותו האור בקרבה נכנסה הקליפה תוך הקדושה ונעשית הקדושה מקיף אליה.

וכנגד עשרה מיני פירות דעשייה שהמוח הוא מלגאו והקליפה חופפת עליו מבחוץ, כנגדן בקליפה כשלוקחת ניצוץ הקדושה בתוכה לחיות אליה והיא חופפת עליו מבחוץ בקליפה אל המוח ע"כ.

צא ולמד כי אין דבר גשמי פה למטה שאין דוגמתו למעלה כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם, ואשר המה בעולמות התחתונים המה על העליונים כי אם לא היה מצל לא היה צל. עד כן מספר ח"י.

ב ומצות היום בפירות האילן בלבד ואין מהחייב לחזר אחר פירות האדמה, ומכל מקום אם יסדרם עם שאר הפירות ויברך עליהם נכון הדבר לבוין לעץ הנחמד בן ישי ח"י על האד"מה.

ג ואשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בשפר התקון הלז לעורר שורשו למעלה באילנא דחיי ולא ימוש מעשות פרי לתקן מעוותו ומצא כדי גאולתו לאשר מעל בקדשי שמים והיה חבר הוא לאיש משחית בהתהנות מהעולם הזה בלא ברכה, או באשר חדל מאכול כל מיני פירות להרבות ברכות ולא אכל כמו שנתבאר בראש הפרק שעתיד לתת דין וחשבון על זה, עתה בשפר התקון הזה מעוות לו יוכל לתקון ומשך משך מקור הברכה אשר מנע בכח סגולת אכילת הפירות וברכותיהן ומשם יושפע שפע רעון ברכה ונדבחה על העץ ועל פרי העץ תמיד כל השנה, ואף גם זאת ברכות לראש צדיק חי העולמים ומחוץ מכת פגם הברית ירפא בהיות עצם התקון בפירות פרי צדיק עץ חיים כמו שנתבאר במקומו.

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

יא סדר הברכות הובא בסידור רבינו הרש"ש זיע"א (סידור היר"א ח"ד), והוא הסדר שהעלה הרב המדת ימים, ועליו בססנו דברנו, וכן הוספנו מעט כוונות עפ"י המובא בספר הליקוטים ובליקוטי תורה פרשת עקב, וכן מעטרת תפארת כתר מלכות להרי"ח הטוב ז"ל. והכל במטרה שכל אחד יוכל להוסיף ולהפנים בכוונה ובהסברת הדברים לליבו ולשומעי לקחו בס"ד. (לא עמד לפנינו כעת הזמן לברר וללבן הענין היטב, ועוד חזון למועד בס"ד).

יב בבירור שמות הפירות שמכנו דברינו על המובא בספר פרי חדש של הרה"ג ר' יוסף עזרא זליכה יצ"ו.

סדר תיקון ברכת הפירות

תחילה יאמר לשם יחוד קצר זה.

לְשֵׁם יְחִוּד

לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ

יֵאָהֳדוּנָהּ

בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ

יֵאָהֳהוּהָהּ אֵיֵהֳהוּהָהּ

לְיַחְדָּא שְׁמַ

יְוִיד וְהִיִּי בְּוֵאִיו וְהִיִּי

י ה ה ר ה

בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

הָרִי אֲנַחְנוּ בְּאִים בְּיוֹם ט"ו בְּשֶׁבֶט שְׁהוּא רֵאשׁ
הַשָּׁנָה לְאֵילָן לְבָרַךְ עַל פְּרוֹת הָאֵילָן וְלַהֲגוֹת
בְּסוּד שְׂרָשִׁיָּהֶן הָעֲלִיּוֹנִים, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי
אֶל־הֵינּוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

ואחר יקרא בניגון הטעמים פסוקי התורה דלקמן
לעורר שורשם ממעל. (מנהג רוב ישראל לערוך

פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה

סדר הברכות בלילה עם הד"ת המסודרים בספר "פרי עץ הדר", ובכ"ז
לא ראינו למי שהעיר בזה עד כעת מענין אזהרת רבינו האר"י זלה"ה

(שנר המצוות דל"ה ע"ב) בקריאת הפסוקים בלילה. והנראה שסמכו על כך שבד כבד עוסקים במדרשי חז"ל המדברים בביאור הפסוקים, שבזה הותר. לבד שיש אומרים שהאיסור הוא דוקא בחמשה חומשי תורה. ועוד צריך לעיין בזה).

כִּי יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ מִבְּיַאֲךָ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחְלֵי
מַיִם עֵינַת וּתְהַמֵּת יִצְאִים בַּבֶּקְעָה וּבְהָרִ: אֶרֶץ
חֹטָה וּשְׁעָרָה וְנֹפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן
וְדָבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל-בָּהּ לֶחֶם
לֹא-תַחְסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבַנְיָהּ בְּרֹזֶל
וּמִהַרְרֵיהָ תַחֲצֹב נְחֹשֶׁת: וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ:
דברים ח.

יעשה ממנו תבשיל, או יביא פת הבאה בכסנין. ויהגה בזוהר
פרשת בלק וז"ל:

חֹטָה

חֹטָה נְקוּדָה בְּאֲמֻצְעֵיתָא דְלִית חוּלְקָא
לְסִטְרָא אַחְרָא דְחֹבָא תָּמָן. (אָלָא) חֹטָה
בְּרֵתָא דְמִתְחַטָּא לְקַמֵּי אָבוּתָּהּ וְעַבְדָּ לָהּ
רְעוּתָא וּמָה חֹטָה כָּלְלָא דכ"ב אֲתוּן.

ואח"כ יברך כל אחד בורא מיני מזונות ויאכלו.

ויכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו בחטה. ועוד יכוין כי
חטה שרשה בחכמה, ועולה במספר כ"ב, אשר כנגד כ"ב אותיות
התורה"ק.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ת

יניח לפניו לפניו זית יחד עם שמן זית. ויהגה בזוהר פרשת נשא
וז"ל:

זית

אמר רבי יהודה, שערא דרישא דאתתא
 דאתגלייא, גרים שערא אתרא לאתגלייא,
 ולאפגמא לה. בגין כך, בעיא אתתא
 דאפילו טסירי דביתא, לא יחמון שערא חד
 מרישא, כל שכן לבר. תא חזי, כמה
 בדכורא שערא הוא חומרא דכלא, הכי נמי
 לנוקבא. פוק חמי, כמה פנימו גרים תהוא
 שערא דאתתא. גרים לעילא, גרים לתתא,
 גרים לבעלה דאתלטייא, גרים מספנותא,
 גרים מלה אתרא בביתא, גרים דיסתלק
 תשיבותא מבנהא. רחמנא לישזבון, מתציפו
 דלהון. ועל דא, בעיא אתתא לאתפסייא,
 בזיוותי דביתא. ואי עבדת כן מה פתיב,
 בניה פשתילי זיתים. מהו פשתילי זיתים.
 מה זית דא, בין בסתווא, בין בקייטא, לא
 אתאבירו טרפוי, ותדיר אשתכח ביה
 תשיבות יתיר על שאר אילנין. כך בנהא
 יסתלקון בתשיבו על שאר בני עלמא, ולא
 עוד אלא דבעלה מתברך בכלא, בברכאן
 דלעילא, בברכאן דלתתא, בעותרא, בבגין,
 בבני בגין. תרא הוא דכתיב, הנה פי כן
 יבורך גבר ירא יי, וכתיב יברכה ה' מציון

✽ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✽

וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיָּיהָ וְרָאָה
בָּנִים לְבָנֶיהָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

ויברך עליו אחד מן המסובין הוא לבדו.

ויכיון כי הזית שרשו ביסוד, וכן יכוין בצירוף **יהוה** פשוטה.
ובהיות כי אמרו רבותינו כי הזית קשה לשכתה, יכוין כונה דלקמן,
והמברך בכוונה גדולה יחד עם כוונות הנ"ל אדרבא יועיל לו בזה,
ובתיקון היסוד (שהזית הוא ביסוד).

זֵית

בגי' ג' שמות משם

יְהוּ

שהוא שורשם

אל אלהים מצפן

עוד יכוין כי **שמן** בא"ת ב"ש **ביט** ובי"ט בגימ' **יהו**

יאמר בניגון הטעמים הפסוקים משיר השירים, וכן יהגה

תְּמָרִים

בזוהר פרשת בראשית, וז"ל:

זאת קומתך דמתה לתמר ושךך
לאשכלות: אמרתו אעלה בתמר אחזה
בסנסניו ויהיו-גא שךך כאשכלות הנפן
ורית אפך פתפוחים:

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

צְדִיק כְּתָמָר יִפְרַח מֵה תָמָר לֹא סָלִיק אֶלָּא
דְּכַר וְנוֹקְבָא. אוּף הָכִי צְדִיק לֹא סָלִיק אֶלָּא
דְּכַר וְנוֹקְבָא. דְּכַר צְדִיק וְנוֹקְבָא צְדִיקָת.
כְּנוּנָא דְאֲבָרָהּם וְשָׂרָה.

ויברך עליו אחר מן המסובין שלא אכל מן הראשונות, וכן על זה הדרך יעשו בשאר הפירות כדי לברך על כולן.

ויכוין כי התמר שרשו במלכות (עטרת היסוד), ועוד יכוין:

צירוף י ה ה ו

תמרים

בגימ'

אל שדי אל שדי

יהגה בזוהר פרשת וישב, וז"ל:

גפן

וְכִלְהוּ עֲנָבִין בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא תְּלִיין. וְעַל
דְּא מוֹתְפָרְשָׁן בְּחֻכְמָתָא. הֵן לְטַב. הֵן לְבִישׁ.
אֵלִין צְרִיכִין רַחֲמֵי. וְאֵלִין אֲשַׁנְחוּתָא
דְּרַחֲמֵי. תָּא תְּזִי. אָדָם הָרָאשׁוֹן. אֲנַתְתִּיה
סַחֲטָא לִיה עֲנָבִין. וְגַרִימַת לִיה מוֹתָא. וְלְכָל
יִשְׂרָאֵל. וְלְכָל עַלְמָא. נַח אַתָּא לְהַנִּי עֲנָבִין.
וְלֹא אַתְנַטֵּר כְּדָקָא יְאוּת. מַה כְּתִיב. וַיִּשְׁתֶּה מִן
הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְנַגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה. בְּה"א. בְּנֵי
אֶהְרֹן. שְׁתוּ חֲמָרָא מְנִייהוּ. וְקָרִיבוּ קָרְבָּנָא

✽ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✽

בְּהֵוָא תַּמְרָא, וּמִיתוּ, וְהָא אֲתַמָּר. וּבְגִין כְּדִ
כְּתִיב, עֲנִימוּ עִנְיֵי רֵאשִׁי אֲשֶׁכְּלוֹת מְרוֹרוֹת
לָמוֹ, בְּגִין דְּאִינוּן עֲנִיִּין גְּרָמֵי הָאֵי. חָמָא
עֲנִיִּין דְּאִינוּן טָבִין וְכוּ'.

ויברך אחר על הענבים (או צימוקים).

ויכוין כי הגפן שרשו בדעת. ועוד יכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה
בעץ הדעת אשר סחטה ענבים ונתנה לו.

ויכוין צירוף **י ו ה ה**.

עוד יכוין למתק שני שמות

א ל ה י ם א ל ה י ם

העולים בגימ'

ע ל ב י ם

יאמר בניגון הטעמים הפסוק משיר השירים:

יֵינִי לְבָן

הִבִּיאֲנִי אֶל-בֵּית תְּהִיָּן וְדַגְלוּ עָלַי אֶהְבֵּה:

וישתו כוס יין כולו לבן.

ויכוונו בשם ע"ב

י ו ד ה י ו י ו ה י

יהגה בתיקוני הזוהר תיקונא קדמא, ובמשנה פ"ב
דמעשרות, ובשיר השירים, וז"ל:

תִּאֲנֶה

בְּגִין יִדְחַב אָדָם בְּז' מִיַּיִן יִדְאָנוּן חֲטָה
וּשְׁעוּרָה וְגִפֵּן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן זֵית שֶׁמֶן וְדַבֵּשׁ.
וּבְגִין דָּא הָווּ אֲמָרֵי רַבָּנָן דַּמְתַּנִּי אֵילָן
שְׂאֵכֵל אָדָם הָרֵאשׁוֹן חֲטָה הָיְתָה. וְאַחֲרֵינֵי
אֲמָרֵינִי גִפֵּן הָיְתָה. וְאַחֲרֵינֵי אֲמָרֵינִי תְאֵנָה
הָיְתָה, וְלֹא הָווּ חוֹלְקִין בְּמִלּוּלֵיהוּ, דְּכֻלָּא
קְשׁוּט. דְּשִׁבְעַת מִיַּיִן נְטוּעִין בְּאַרְצֵי, חֲטָה
וּשְׁעוּרָה. וְהֵינּוּ דִתְנֵן, בְּעֶצְרַת עַל פְּרוֹת
הָאֵילָן גִּדּוֹן כָּל עֲלָמָא. כְּלָהּוּ קָרָא לֹון אֵילָן
תַּד מְסִטְרָא תַּד. וּמְסִטְרָא אַחֲרָא מִתְפָּרְשָׁן
לְז' מִיַּיִן.

הָיְתָה עוֹבֵר בְּשׁוֹק וְאָמַר "טָלוּ לָכֶם תְּאֵנִים"
אוֹכְלִין וּפְטוּרִין לְפִיכָךְ אִם הִכְנִיסוּ
לְבִתְיָהֶם מִתְקַנִּים וְדָא, "טָלוּ וְהִכְנִיסוּ
לְבִתְיָכֶם" לֹא יֹאכְלוּ מֵהֶם עֲרָא, לְפִיכָךְ אִם
הִכְנִיסוּ לְבִתְיָהֶם אֵינָם מִתְקַנִּים אֱלָא דִּמְאִי.

הַתְּאֵנָה חֲנֻטָה פְּגִיָּה וְהַגִּפֵּנִים | סְמָדָר נְתַנּוּ
רֵיחַ קוּמִי (לְכִי) לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי וּלְכִי-לָךְ:

ולמביני מדע נקל להשכיל סוד התאנה כי היא במלכות בקבלתה ג' מילואי אהי"ה קס"א קמ"ג קנ"א גימטריא תנ"ה עם הכולל כמטין תאנה, וגם הבינה נקרא תאנה, נוצר תאנה זה משה שזכה לבינה כמו שכתב הרב זלה"ה.

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

ויברך אחד על התאנים (ובמציאות ימינו בגלל נגיעותם בשרצים, הצנועים מושכין את ידיהם ולא נותר אלא לראותם בלבד, ולצורך התיקון יקח חלק מועט בדוק היטב הד'ק).

ויכוין צירוף **הוה י**.

ויכוין כי התאנה שרשה בנצח. ועוד יכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו בתאנה.

עוד יכוין כי קס"א קמ"ג קנ"א מוחין דאימא גימטריא תנ"ה עם הכולל

כמנין **תאנה**.

אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

יהגה בזוהר פרשת בלק, וד"ל:

רמון

כְּגוֹוֹן הַהוּא רְמוֹנָא, אֵית בָּהּ אֱלֶף זָגִין, וְכָל זָגָא מְנַיִיהוּ, מִתְלַהֲטָא בְּסוּמְקָא בְּחִנּוּרָא. הַהוּא רְמוֹנָא אֲתַפְּלַג בְּפִלּוּגֵין אַרְבַּע, וְקַיִמָא פְּתִיחָא, לְאַתְחַזְאָה זָגָהָא. תְּלַת מְאָה וְעֶשְׂרִין וַחֲמִשׁ זָגִין לְסִטְרָא דָּא, וְכֵן לְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא, עַד דְּמִתְלַהֲטֵן אַרְבַּע סִטְרֵי עֲלִמָא, מִחִיזוּ דְּכָל פְּלִכָא וּפְלִכָא, וְאִינּוּן אַקְרוּן פְּלַח תְּרַמוּן. כְּמָה דְּכַתִּיב, כְּפִלַח תְּרַמוּן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ.

ויכוין כי שרשו בהוד.

ועוד יכוין צירוף **הויה**.

אָתְרוֹג

אָתְרוֹג אֵיהִי שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, וְדַמְיָא לְלֶבָא
 דְּאֵיהִי לְשִׁמְאֵלָא דְּאֵיהִי גְבוּרָה, וּבְגִין כּוּד צְרִיךְ
 בַּר נֶשׁ לְנַטְלָא אָתְרוֹג בִּידָא שְׁמַאלָא וּצְרִיכָא
 לְמַהוּי אָתְרוֹג דְּדַמְיָא לְלֶבָא שְׁלִימָא בְּתִיּוֹמַת
 דִּילָהּ, בְּגִין הֵהוּא דְּאִתְּמַר בֵּיהּ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם,
 לְמַהוּי שְׁלִימָא עֲמִיּהּ, וּכְמָה דְּלִית פְּסוּל בְּיַעֲקֹב
 דְּלַעֲיֵלָא, כֵּן צְרִיךְ דְּלֵא יְהֵא פְּסוּל בְּאָתְרוֹג,
 לְקַיְימָא קְרָא כְּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ,
 וְאִם הִיא יְרוּקָא הִיא מְשׁוּבַחַת וְתִיר, כְּדִיּוּקְנָא
 דְּהִנֵּת אֶסְתֵּר יִרְקֶרֶת, דְּאִתְּמַר בָּהּ וַתִּלְבַּשׁ
 אֶסְתֵּר מַלְכוּת.

ה ה י ו ויכוין צירוף

עוד יכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו באתרוג.

סְתֵר

עם הניקוד גי'

תפארת
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

נצח

סְתֵר

עם הניקוד גי'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יסוד

סְתֵר

עם הניקוד גי'

יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ
 יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ יְהוָהוּהוּ

יהגה בזוהר פרשת אחרי מות, ויאמר בניגון הפסוק משיר השירים, וז"ל:

תפוח

ר' חניא פתח כתפוח בעצי תיער כן דודי בין
 הבנים וגו'. האי קרא אוקמוה חבריא אבל כמה
 חביבה פנסת ישראל קמי קודשא בריך הוא דהיא
 משבחת ליה בתאי. הקא אית לאסתכלא אמאי
 משבחת ליה בתפוח ולא במלה אחרא או בגוונין
 או בריחא או בטעמא. אבל הואיל וכתוב תפוח
 בכלא היא משבחת ליה. בגוונין בריחא ובטעמא.
 מה תפוח הוא אסנותא לכלא אופ קודשא בריך
 הוא אסנותא לכלא. מה תפוח אשתכח בגוני כמה
 דאוקימנא אופ קודשא בריך הוא אשתכח בגוונין
 עלאין. מה תפוח אית ביה ריחא דקיק מכל שאר
 אילני אופ קודשא בריך הוא פתיב ביה וריח לו
 כלבנון. מה תפוח טעמיה מתיקא. אופ קודשא
 בריך הוא פתיב ביה חכו ממתקים.

כתפוח בעצי תיער כן דודי בין הבנים בצל
 חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי:

ויכוין צירוף **והיה**.

עוד יכוין **תפוזים** בגימ' תקמ"ד והוא כמספר רבוע אהי"ה דיודי"ן
אלף, אלף, אלף, אלף, אלף הי, אלף הי יוד, אלף הי יוד הי

ויכוּנוּ לשם ס"ג יוֹד הֵי וְאוֹ הֵי.

יניח לפניו אגוזי מלך (פרך). ויהגה בזוהר פרשת אלה שמות ובתיקונה'ז, וז"ל:

אגוז

אָמַר לִיה רַבִּי עֲקִיבָא מָהוּ דְכְתִיב אֵל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי. אָמַר לִיה תָּא חֲזִי, תְּהוּא גִנַּתָּא נִפְקָא מֵעֵדֶן, וְדָא הִיא שְׁכִינַתָּא. אֲגוּז דָּא הִיא רְתִיבָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, דְּאִינוּן אַרְבַּע רִישֵׁין דְּנִתְרִין, דְּמִתְפָּרְשֵׁן מִן גִּנַּתָּא, כְּתָאֵי אֲגוּזָא, דְּאִינוּן אַרְבַּע רִישֵׁין קְדִישֵׁין לְגוּ. וּמָאֵי דְאָמַר יִרְדְּתִי, כְּמָה דְתַנֵּן, יִרְדַּ פְּלוּנֵי לְמַרְכָּבָה. אָמַר לִיה ר' עֲקִיבָא, אֵי הָכִי, תְּוּה לִיה לְמִימְרָה, לְאֲגוּז יִרְדְּתִי, מָהוּ אֵל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי. אָמַר לִיה, מִשּׁוּם דְּהוּא שְׁבַחָא דְּאֲגוּזָא, מָה אֲגוּזָא, טְמִירָא וּסְתִימָא מְכָל סְטְרוּי, כִּדְ רְתִיבָא דְּנִפְקָא מִגִּנַּתָּא, סְתִימָא מְכָל סְטְרוּי, מָה אִינוּן אַרְבַּע קְדִישֵׁין דִּי בְּאֲגוּזָא, מִתְחַבְּרֵן בְּתָאֵי גִיסָא, וּמִתְפָּרְשֵׁן מִתָּאֵי גִיסָא, כִּדְ רְתִיבָא, מִתְחַבְּרֵן בְּאֲחֵדוּתָא בְּחֵדוּתָא בְּשְׁלִימוּתָא, וּמִתְפָּרְשׁ כָּל חַד בְּעֵבְרוּי, עַל מָה דְּאֵתְמַנֵּי תְּדָא הוּא דְכְתִיב, הוּא תְּסוּבָב אֵת כָּל אֶרֶץ תְּחִוִּילָה הוּא תְּהוּלָה קְדָמַת אֲשׁוּר, וְכֵן כּוּלָּם.

ועוד לבא הוא אגוז, ומאן דתבר קליפה דיליה
דאיהו יצר הרע, עליה אתמר לב נשבר ונדכה
אלהי"ם לא תבזה ונסות לבא דהוא שלים
בקליפין דיליה ולא אתבר, עליה אתמר תועבת
יהו"ה כל גבה לב, ושכינתא לא שריא עליה,
ומסטרך דקליפין אתקריאו בני נשא ערלי לב.

אל-גנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל לראות
הפרתה הנפץ הנצו הרמנים:

ויכוין אגוז גימ' טוב.

ועוד יכוין צירוף וזהו י.

יהגה בסתרי תורה פרשת
ויצא וז"ל:

לויים או שקדים או ערמונים

ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוי וערמוז
ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן
אשר על המקלות, מתניתין, רעוּתָא
דעובדא, קטרי דמהימנותא, קל קלא
דקלא אתער מעילא לתתא, אַנן פתיחין
עינין הוינן, גלגלא אסחר מעילא לכמה
סטרין, קל נעימותא אתער, אתערו ניימין
דמיכין דשינתא בחוריהון, ולא ידעי ולא
מסתפלן, ולא חמאן, אטימין אודנין, כבדין

דְּלִבָּא, נְיִימוֹן וְלֹא יָדְעִין. אוֹרֵייתָא קְיִימָא
 קַמְיִיהוּ, וְלֹא מְשַׁיְחִין וְלֹא יָדְעִי בְּמָה
 מְסַתְּפְלִין, חֲמָאן וְלֹא חֲמָאן. אוֹרֵייתָא רְמַאת
 קָלִין אֶסְתְּפְלוּ טַפְּשִׁין, פְּתַחוּ עֵינֵינוּ, וּתְנַדְעוּן.
 לִית מָאן דִּישְׁנַת, וְלִית מָאן דִּירְכִין אוֹדְגִיָה,
 עַד מָה תְּהוּוֹן בְּגוּ חֲשׂוּכָא דְרַעוּתֵיכוּן.
 אֶסְתְּפְלוּ לְמַנְדַּע, וְאַתְּגְלִי לְכוּן נְהוּרָא
 דִּנְהִיר.

ויברך אחד על לוז או שקד או ערמון.

וִיִּהְיֶה

יהגה ברעיא מהימנא פרשת פנחס וז"ל:

חֲרוּבִין

וְאוֹף הָכִי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן פְּדָת, דִּתְנֵה דְחִיקָא לִיה
 שְׁעָתָא, דְּלֹא תְנֵה לִיה אֶלָּא קַב חֲרוּבִין מְעָרַב
 שַׁבַּת לְעָרַב שַׁבַּת, כְּמוֹ לְרַבִּי חֲנִינָא. אֲמַאי הָאִי,
 בְּתַר דִּתְנֵת בֵּת קוּל נְפַקַת וְאוּמְרַת, כֹּל הָעוֹלָם
 כְּלוּ אֵינוּ נִיזוֹן אֶלָּא בְּשִׁבִיל חֲנִינָא בְּנִי.

אֶלָּא אִיהוּ גְרִים קוּדָם, דְּחָרַב ק"ב מִן י', דְּאִיהוּ
 יב"ק. אוֹף הָכִי לָא תְנֵה לִיה אֶלָּא קַב חֲרוּבִין.
 דְּאֵת י' אִיהוּ יְחוּד, וּמְנִיָה אֲתִיָא נְבִיעוּ לְאֵת ב',
 דְּאִיהוּ בְרָכָה, וְאִיהוּ קִדְשׁ, וּמְנִיָה אֲתִקְדָּשׁ קי.

דַּאִיהִי קְדוּשִׁית. וְרַבֵּי פְּדָת גָּרִים לְמַהוּי תְּרוּבִין
דִּילִיָּה ק"ב, דַּאִינוּן ק"דוּשָׁה בְּרַכָּה, אוּף הָכִי לֹא
תְּנָה לִיָּה אֶלֶּא קב תְּרוּבִין, אוּף הָכִי אִיּוֹב בְּן
יִבְמָה תְּנָה, וּבְגִין דָּא אֲתַעֲנָשׁ, עַל מַה דַּאִירַע לוֹ
כְּבָר.

וְאִינוּן דִּלְא יִדְעֵי רְזָא דָּא, אֲמַרֵי בְּנֵי תַּיִי וּמְזוּנֵי
לָאוּ בְּזִכּוּתָא תִּלְיָא מְלִתָּא, אֶלֶּא בְּמִזְלָא תִּלְיָא
מְלִתָּא. וְהָא תְּזִינָא לְאַבְרָהָם דְּחִזָּא בְּמִזְלֵיהּ, דִּלְא
תְּנָה עֲתִיד לְמַהוּי לִיָּה בְּרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
אַפִּיק לִיָּה לְבָרָא, כְּדַכְּתִיב וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ תְּחוּצָה
וַיֹּאמֶר הֲבַט וּגְוִי, וְאַקְמוּהָ, דַּאֲמַר לִיָּה צָא
מֵאַצְטְגְּנִינּוֹת שְׁלָךְ, וְהַעֲלֵהוּ לְמַעְלָה מֵהַפְּכָכִים,
וְאֲמַר לוֹ הֲבַט נָא תְּשַׁמֵּימָה וּסְפוּר הַפְּכָכִים, עַד
הָכָא מְלִין דְּרַבְּנָן, וְצָרִיד לְפָרְשָׁא לוֹן בְּדַרְדָּר
נְסִתָּר.

תָּא תְּזִי, כָּל בְּרִיין דְּעָלְמָא, קוּדְם דַּאֲתִיָּהִיבַת
אוּרְיִיתָא לְיִשְׂרָאֵל, תּוּוּ תִּלְיִין בְּמִזְלָא, וְאַפִּילוּ בְּנֵי
תַּיִי וּמְזוּנֵי, אֶבְל בְּתַר דַּאֲתִיָּהִיבַת אוּרְיִיתָא
לְיִשְׂרָאֵל, אֲפִיק לוֹן מַחִיּוּבָא דְּכַכְּבִיא וּמְזִלֵי.

וּיְכוּזִין צִירוּף **ה ה ו י**.

יהגה במשנה ראשונה מפרק כיצד מברכין וז"ל:

אֲנָסִים

כִּיצַד מְבָרְכִין עַל הַפְּרוֹת. עַל פְּרוֹת הָאֵילָן
אוֹמֵר, בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ, חוּץ מִן הַיֵּינֹן, שְׁעַל הַיֵּינֹן
אוֹמֵר בּוֹרֵא פְּרֵי הַנֶּפֶן. וְעַל פְּרוֹת הָאֶרֶץ אוֹמֵר
בוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה, חוּץ מִן הַפֶּת, שְׁעַל הַפֶּת הוּא
אוֹמֵר וַיְכוּיֵן בְּסוּפֵי תֵיבוֹת הַמוֹצֵי אֶלֶּהֶם מִן הָאֶרֶץ
גִּימְטְרִיא **י א ה ד ו ז ה י**. וְעַל הַיִּרְקוֹת אוֹמֵר בּוֹרֵא
פְּרֵי הָאֲדָמָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בּוֹרֵא מִיְנֵי
דְּשָׂאִים.

ובמשנה דפרק א' דכלאים, וז"ל:

וּבְאֵילָן, הָאֲנָסִים וְהַקֶּרְסָתוּמְלִין, וְהַפְּרִיָּשִׁים
וְהָעֲזָרָדִים, אֵינָם כְּלָאִים זֶה בְּזֵה. הַתְּפוּחֹת
וְהַתְּזָרָד, הַפְּרִסְקִים וְהַשְּׁקָדִין, וְהַשִּׁיזְפִּין
וְהַרְיָמִין, אֵף עַל פֵּי שְׂדוּמִין זֶה לְזֵה, כְּלָאִים
זֶה בְּזֵה.

וַיְכוּיֵן צִירוּף **ה י ה ו**.

וישתו כוס יין חציו לבן וחצי אדום.

יין

ויכונו בשם מ"ה **י ו ד ה א ו א ו ה א**.

✽ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✽

יניח לפניו זעור או משמש. ויהגה במשנה ב' דפרק כיצד מברכין וז"ל:

עוֹרְדִין

בְּרַךְ עַל פְּרוֹת הָאֵילָן בּוֹרֵא פֶּרִי הָאָרֶץ הַזֶּה.
יֵצֵא. וְעַל פְּרוֹת הָאָרֶץ בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ. לֹא
יֵצֵא. עַל כָּלֵם אִם אָמַר שֶׁהֵפֵל (נִהְיָה). יֵצֵא.
וּיְכוּוֹנוּ בְּסוּפֵי תֵיבוֹת שֵׁם אֱהִיָּה. וּיְכוּיֵן צִירוּף
הַיּוֹה.

יניח לפניו קוקוס. ויהגה במשנה ג', וז"ל:

פְּרִישִׁין

עַל דְּבַר שְׂאִין גְּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ אֹמֵר
שֶׁהֵפֵל. עַל תַּחֲמִץ וְעַל הַנּוֹבְלוֹת וְעַל
הַנּוֹבְאֵי אֹמֵר שֶׁהֵפֵל (עַל הַחֶלֶב וְעַל
הַגְּבִינָה וְעַל הַבֵּיצִים אֹמֵר שֶׁהֵפֵל).
רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, כֹּל שֶׁהוּא מִיַּן קָלְלָהּ אֵין
מְבָרְכִין עָלָיו.

על הגבינה ועל הביצים אומר, יכוונו בראשי תיבות בשם
אֱהוּהַ החתום ויוצא מפסוק אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.

יניח לפניו דובדבנים מתוקים, או שזיפים. ויהגה
במשנה ה', וז"ל:

גְּדוּדָנִיּוֹת

בִּרְךָ עַל הַיַּיִן שֶׁלִּפְנֵי הַמְּזוֹן, פָּטַר אֶת
הַיַּיִן שֶׁלְאַחַר הַמְּזוֹן. בִּרְךָ עַל הַפְּרֻכָּת
שֶׁלִּפְנֵי הַמְּזוֹן, פָּטַר אֶת הַפְּרֻכָּת שֶׁלְאַחַר
הַמְּזוֹן. בִּרְךָ עַל הַפֶּת, פָּטַר אֶת הַפְּרֻכָּת
עַל הַפְּרֻכָּת, לֹא פָטַר אֶת הַפֶּת. בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, אֵף לֹא מַעֲשֶׂה קְדֻרָה.

ויכוונו בשם ע"ב בר"ת ב'ירך ע"ל היין.

יניח לפניו שינפים (עונאב ואינו השזיף הנקרא
זירגואילאש). ויהגה במשנה ז', וז"ל:

סופאייפה

הָיוּ יוֹשְׁבֵינִי (לְאָכֹל), כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּרֻךְ
לְעֶצְמוֹ. הִסְבּוּ, אֶחָד מִבְּרֻךְ לְכֻלָּן. ויכוונו בס"ת
בָּא לָהֶם יי"ן גימטריא י א ה ד ו ז ה י
בְּתוֹךְ הַמְּזוֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּרֻךְ לְעֶצְמוֹ.
לְאַחַר הַמְּזוֹן, אֶחָד מִבְּרֻךְ לְכֻלָּם. וְהוּא
אוֹמֵר עַל הַמְּגֻמָּר, אֵף עַל פִּי שְׁאִין מְבִיאִין
אֶת הַמְּגֻמָּר אֶלָּא לְאַחַר הַסְּעֵדָה.

יניח לפניו פיסטוקים, בלשון התלמוד "פיסתקא" (גיטין טו.).
ויהגה במשנה ז', וז"ל:

בטנים

✽ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✽

הביאו לפניו מליח בתחלה ופת עמו,
מברך על המליח ופוטר את הפת, שהפת
טפלה לו.

זה הכלל, כל שהוא עקר ועמו טפלה,
מברך על הָ עקר ופוטר אֶת הַ טפלה.

ויכוין בר"ת בשם **א ה ו ה**.

יניח לפניו לפניו דובדבן חמוץ (כיוס) או שזיפים
חמוצים. יהגה במשנה ח', וז"ל:

גִּינְדָאֵשׁ

אֶכֶל תְּאֲנִים עֲנָבִים וְרִמּוֹנִים, מְבָרֵךְ אַחֲרֵיהֶן
שֶׁלֶשׁ בְּרָכוֹת, דְּבָרֵי רֶבֶן גַּמְלִיאֵל. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, בְּרָכָה אַחַת (מֵעֵין שְׁלֹשׁ). רַבִּי
עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֲפֹלוּ אֶכֶל שֶׁלֶק וְהוּא מְזוֹנָו,
מְבָרֵךְ אַחֲרָיו שֶׁלֶשׁ בְּרָכוֹת. תְּשׁוּתָה מִיָּם
לְצִמָּאוֹ, אוֹמֵר שֶׁהַכֹּל נִתְּיָה בְּדַבְּרוֹ. רַבִּי
טַרְפוֹן אוֹמֵר, בּוֹרָא לְפָשׁוֹת רַבּוֹת.

בּוֹרָא לְפָשׁוֹת, ר"ת גימטריא שם **יוד הוה וו הוה**.

יניח לפניו שסק או אפרסקים (פרישקוש). ויהגה
במשנה ראשונה מפרק שלשה שאכלו, וז"ל:

נִישְׁפּוֹלָאֵשׁ

שְׁלֶשֶׁה שְׁאָכְלוּ כְּאַחַד, חִיבִין לְזִמְן. אֶכֶל
דְּמַאי, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁנִטְלָה תְרוּמָתוֹ,
וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁנִפְדּוֹ, וְהַשְּׂמֶשׁ שְׁאָכֵל
כְּזֵית, וְהַכּוֹתִי, מְזִמְנִין עֲלֵיהֶם. אֶכֶל אֶכֶל
טָבֵל, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁלֹא נִטְלָה תְרוּמָתוֹ,
וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁלֹא נִפְדּוֹ, וְהַשְּׂמֶשׁ
שְׁאָכֵל פְּחוֹת מְכֻזָּת, וְהַנְּכָרִי, אֵין מְזִמְנִין
עֲלֵיהֶם.

ל' זמן א'כל ר'ת אל

ניח לפניו תורמוסים או שאר פירות האדמה. יגמור כל
הפרק הנ"ל, וז"ל:

תְּרִמּוּסִים

נָשִׂים וְעֹבְדִים וְקִטְנִים, אֵין מְזִמְנִין עֲלֵיהֶם.
עַד כַּמָּה מְזִמְנִין, עַד כְּזֵית. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, עַד כְּבִיצָה.

כִּיצַד מְזִמְנִין, בְּשֶׁלֶשֶׁה אוֹמֵר, נְבָרְךָ.
בְּשֶׁלֶשֶׁה וְהוּא, אוֹמֵר, בָּרְכוּ. בְּעֶשְׂרָה, אוֹמֵר
נְבָרְךָ לְאַלְהֵינוּ. בְּעֶשְׂרָה וְהוּא, אוֹמֵר, בָּרְכוּ.
אַחַד עֶשְׂרָה וְאַחַד עֶשְׂרָה רְבוּא, בְּמֵאָה,
אוֹמֵר, נְבָרְךָ לִי אֱלֹהֵינוּ. בְּמֵאָה וְהוּא,
אוֹמֵר, בָּרְכוּ. בְּאַלְפֵי, אוֹמֵר נְבָרְךָ לִי
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאַלְפֵי וְהוּא, אוֹמֵר,

בְּרָכוּ. בְּרַבּוּא. אֹמֵר, נְבָרְךָ לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְכוּיֵן בְּרֹאשֵׁי תִיבוֹת שֵׁם אֱלֹהֵי הַ
 אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עַל
 הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ. בְּרַבּוּא וְהוּא, אֹמֵר, בְּרָכוּ.
 כְּעִנְיֵן שֶׁהוּא מְבָרְךָ, כִּף עוֹנֵיִן אַחֲרָיו, בְּרוּךְ
 יי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
 יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עַל הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ. רַבִּי יוֹסִי
 הַגְּלִילִי אֹמֵר, לְפִי רַב הַקְּהָל הֵן מְבָרְכִין,
 שְׁנֵאמַר בְּמַקְהֵלוֹת בְּרָכוּ אֱלֹהִים, ה' מִמְּקוֹר
 יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מַה מְצִינּוּ בְּבֵית
 הַכְּנֶסֶת אֶחָד מִרְבִּין וְאֶחָד מוֹעֲטִין אֹמֵר,
 בְּרָכוּ אֵת יי. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר, בְּרָכוּ אֵת
 יי הַמְּבָרְךָ.

שְׁלֵשָׁה שְׂאֵכְלוּ כֹּאֲ חֹד, אֵי גָן רִשָּׁא לֵן יְכוּנוּ
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵי לַחֲלֵק וְכֵן אַרְבָּעָה, וְכֵן חֲמִשָּׁה.
 שְׁשָׁה נְחֻלְקִין, עַד עֶשְׂרֵה. וְעֶשְׂרֵה אֵינֵן
 נְחֻלְקִין, עַד שִׁיְהִיוּ עֶשְׂרִים.

וכן יהגה אח"כ במשנה א' מפרק אלו דברים וכו', וז"ל:

שְׁתֵּי תְבוּרוֹת שְׁהִיּוּ אוֹכְלוֹת בְּבֵית אֶחָד,
 בְּזִמְנָן שְׁמַקְצֵתָן רוֹאִין אֱלוֹ אֶת אֱלוֹ, יכוֹונו שֵׁם
אֱלֹהִים תְּרִי אֱלוֹ מְצַטְרֵפוֹן לְזִמְנוֹן
 וְאִם לָאוּ, אֱלוֹ מְזִמְנִין לְעֵצְמוֹן, וְאֱלוֹ מְזִמְנִין
 לְעֵצְמוֹן. אִין מְבָרְכִין עַל תֵּינוּן עַד שִׁיתָן
 לְתוֹכוֹ מִיָּם, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחַכְמַיִם
 אוֹמְרִים, מְבָרְכִין.

אֱלוֹ דְּבָרִים שְׁבִין בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל
 בְּסַעֲדָתָה. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מְבָרְךְ עַל
 תֵּיוֹם וְאַחַר כֶּף מְבָרְךְ עַל יכוֹונו שֵׁם **אֱהוּוּה**
תְּיִין. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, מְבָרְךְ עַל
 תֵּינוּן וְאַחַר כֶּף מְבָרְךְ עַל תֵּיוֹם.

יהגה בזוהר פרשת פנחס, וז"ל:

יין

יִיִן יִשְׁמַח לְבַב אֲנוּשׁ, דָּא יִינָא דְּאוּרֵייתָא. דְּהָכִי
 סָלִיק יִיִן, כְּחוֹשֶׁבֶן סוּדָר. וּמַת יִיִן צָרִיךְ לְמַתְוִי
 סְתִים וְחַתִּים, דְּלֹא יִתְנַסֵּף לְעֵבוּדָה זָרָה. אוּף תְּכִי
 צָרִיךְ לְמַתְוִי סְתִים וְחַתִּים סוּד דְּאוּרֵייתָא, וְכָל
 רְזִין דִּילָתָה, וְלֹא אֲשַׁתְקִיִן אֶלָּא לִירְאָיו. וְלֹא
 לְמַנְנָא עֲבָדִין כַּמָּה פְּקוּדִין בְּיִין, וּמְבָרְכִין בֵּיתָה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִין אֵית לִיה תְּרִי גְוונָן, תִּינוּר

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

וְסוּמָק, דִּינָא וְרַחֲמֵי, וְהֵינּוּ ב' הַוּסְפֵת בֵּינָן. כְּגוּוֹנָא
דְּשׁוּשְנָה תִיּוֹרָא וְסוּמָקָא. תְּנוּרָא מְסִטְרָא דִּימִינָא,
סוּמָק מְסִטְרָא דְשְמָאלָא.

ואחר כך ישתו כוס יין אדום במעט יין לבן.

ויכוונו לשם ב"ן יוֹד הֵה וּו הֵה.

תּוּשֵׁל ב"ע

כולל

✧ אמת וצדק ✧

04-9040533

